32000D0439

NÕUKOGU OTSUS,
29. juuni 2000,
ühenduse rahalise toetuse kohta kulude katmisel, mis tekivad liikmesriikides ühise kalanduspoliitika rakendamiseks andmete kogumisel ning uuringute ja katseprojektide rahastamisel

(2000/439/EÜ)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eelkõige selle artiklit 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ([2])

ning arvestades järgmist:

(1) Ühenduse kalanduse ja akvakultuurisüsteemi loomist käsitleva nõukogu 20. detsembri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 3760/92 ([3]) artikkel 16 sätestab, et kalavarude olukorda ja selle majanduslikke mõjusid tuleb korrapäraselt hinnata.

(2) Nõukogu määrus (EÜ) nr 1543/2000 ([4]) kehtestab ühenduse raamistiku ühise kalanduspoliitika elluviimiseks vajalike andmete kogumiseks ja haldamiseks.

(3) Neid andmeid kogudes täidavad liikmesriigid ülesannet, mis on ühendusele kasulik, aidates ühiseid varusid tõhusamalt hallata. Kuigi programmide rakendamine on liikmesriikide kohustus, peaksid nad seetõttu saama ühenduselt toetust teatavate nimetatud andmete kogumisel ja haldamisel tekkivate kulude eest.

(4) Komisjoni võetud meetmed nende andmete kogumist igal aastal abistada Kalanduse Arendusrahastu uuenduslike meetmetena rahastatavate projektikonkursside kaudu on jõudnud stabiilsele tasemele. Seetõttu tuleks mitme aastasel alusel seda meedet tugevdada.

(5) Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni 6. mail 1999. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 34 nimetatud lähtesumma on lisatud käesolevasse otsusesse kogu rahalise toetuse andmise perioodi kestuse ajaks, mõjutamata seejuures eelarvepädeva asutuse asutamislepinguga määratletud volitusi.

(6) Et vajalikud rahalised vahendid oleksid tagatud, peaks siseriiklike programmide ettevalmistamine ja vastav komisjoni otsus nende rahastamist toetada toimuma eelmisel aastal enne nende täideviimist.

(7) On vaja sätteid, mis tagaksid 2001. aastal ühise kalanduspoliitika läbiviimiseks vajalike lähteandmete kogumise.

(8) Kalandust käsitlevate lähteandmete kogumiseks ja töötlemiseks kasutatavaid meetodeid tuleks võrrelda ning otsida võimalusi nende parendamiseks. Saadud tulemuste kvaliteeti tuleks korrapäraselt uurida ja hinnata.

(9) Seetõttu tuleks anda rahalist abi, et uurida ühenduse raames lähteandmete kogumise ja haldamise laiendamise võimalusi ja kasulikkust.

([1]) EÜT C 56 E, 29.2.2000, lk 29.
([2]) Arvamus on esitatud 2. märtsil 2000 (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).
([3]) EÜT L 389, 31.12.1992, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1181/98 (EÜT L 164, 9.6.1998, lk 1).
([4]) EÜT L 176, 15.7.2000, lk 1.

(10) Abikõlblikud peaksid olema ühise kalanduspoliitika läbiviimiseks vajalikud katseprojektid ja uuringud, eeskätt majanduslikud ja biomajanduslikud analüüsid, töö liigsete tootmisvõimsuste kõrvaldamiseks ja ennetamiseks ning kalapüügi, akvakultuuri ja vee-ökosüsteemide suhete arendamise alal.

(11) Tuleks võtta samme, et oleks tagatud käesoleva otsuse alusel rahastatavate meetmete rahuldav tulemus.

(12) Nende sätete hõlpsamaks rakendamiseks tuleks ette näha kord, mis seab korralduskomitee raames sisse tiheda koostöö liikmesriikide ja komisjoni vahel.

(13) Käesoleva otsuse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused. ([1])

(14) Sätestada tuleksid eeskirjad, mis reguleerivad kulude abikõlblikkust, ühenduse toetuse määra ja selle kättesaadavaks tegemise tingimusi,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

1. Ühendus võib anda rahalist abi käesolevas otsuses nimetatud meetmetele selles otsuses sätestatud tingimustel.

2. Lähtesumma meetmete rakendamiseks, millele ajavahemikul 2000-2005 antakse rahalist abi, on 132 miljonit eurot. Eelarvepädev institutsioon kinnitab iga-aastased eraldised finantsperspektiivi piires.

I JAOTIS

Ühenduse andmete kogumise ja haldamisega seoses tekkinud kulud

Artikkel 2

Ühenduse abi antakse liikmesriikides tekkivate abikõlblike riiklike kulude katmiseks määruses (EÜ) nr 1543/2000 ettenähtud korras. Ainult käesoleva otsuse lisas nimetatud kulusid loetakse abikõlblikeks.

Artikkel 3

Ühenduse toetus ei ületa:

— 50 % abikõlblikest riiklikest kuludest, mis tekivad määruse (EÜ) nr 1543/2000 artiklis 5 sätestatud miinimumprogrammi täideviimisel;

— 35 % täiendavatest abikõlblikest riiklikest kuludest, mis tekivad määruse (EÜ) nr 1543/2000 artiklis 5 sätestatud laiendatud programmi täideviimisel. Rahalist toetust võib ühenduse laiendatud programmidega seotud meetmetele anda ainult tingimusel, et kõnealune liikmesriik vastab täielikult ühenduse miinimumprogrammi tingimustele ja et vastavalt käesolevale otsusele kättesaadavad iga-aastased ühenduse eraldised ei ole kulutatud miinimumprogrammi rahalisele toetusele.

Artikkel 4

1. Rahalist toetust saada soovivad liikmesriigid esitavad komisjonile hiljemalt 31. mail 2001

— määruse (EÜ) nr 1543/2000 artiklis 6 kindlaksmääratud siseriikliku programmi,

— oma iga-aastased kuluprognoosid ajavahemikuks 1. jaanuarist 2002 kuni 31. detsembrini 2006, millele nad soovivad saada ühenduselt rahalist toetust.

2. Iga liikmesriik edastab komisjonile enne iga aasta 31. maid

— alates aastast 2003 finantsaruande, mis sisaldab eelmisel aastal prognoositud kulu ja tekkinud kulu võrdluse,

— alates aastast 2002 vajaduse korral määruse (EÜ) nr 1543/2000 artikli 6 lõigete 1 ja 2 kohase siseriikliku programmi ja/või iga-aastase kuluprognoosi ajakohastuse käesolevaks aastaks ja järgmisteks aastateks.

3. Komisjon otsustab igal aastal artikli 12 lõikes 2 sätestatud korras liikmesriikide antud teabe alusel:

a) eeldatava kulu abikõlblikkuse;

b) ühenduse rahalise abi summa järgmisel aastal.

4. Komisjoni otsuseid rahalise abi andmiseks käsitletakse samaväärsetena eelarves kinnitatud kulukohustuste võtmisega.

Artikkel 5

Et kaasa aidata andmete kogumisele ja haldamisele aastal 2001, organiseerib komisjon vajaduse korral ettepanekute esitamise üleskutsed ja pakkumiskutsed vastavalt kehtestatud eeskirjadele ja tavadele.

Artikkel 6

1. Programmi iga kohaldamisaasta eest liikmesriigile antud abi makstakse kahes osas järgmiselt:

([1]) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

a) 50 %, kui taotlus on kinnitatud;

b) ülejääk pärast iga-aastaste liikmesriigis tekkinud kulude hüvitamistaotluste edastamist komisjonile ja pärast seda, kui komisjon on kinnitanud artikli 4 lõikes 2 nimetatud finantsaruande ning lõikes 2 nimetatud tehnilise aruande.

2. Liikmesriigid esitavad alates 2003. aastast hiljemalt 31. mail pärast iga programmi kohaldamisaastat

— tehnilise aruande, mis sisaldab üksikasju miinimumprogrammi ja laiendatud programmi koostamise ajal seatud eesmärkide saavutamise kohta,

— taotlused eelmisel kalendriaastal tekkinud kulude hüvitamiseks koos tõendava dokumentatsiooniga.

3. Kulude hüvitamise taotlusi esitades võtavad liikmesriigid kõik vajalikud meetmed, et kontrollida ja tõendada:

— et vastavalt artikli 4 lõikele 3 komisjoni otsuse alusel rakendatud meetmed ja tekkinud kulud vastavad komisjoni kinnitatud programmile,

— et nimetatud kulud vastavad käesolevas otsuses, eriti selle lisas ettenähtud tingimustele,

— et lepingud on sõlmitud vastavalt riigihangete seadusele.

Artikkel 7

1. Komisjoni esindajad võivad käesoleva otsuse alusel teha rahastatavate meetmete kontrollimisi kohapeal, muu hulgas pisteliselt, ning uurida riigiasutuste kehtestatud kontrollimiskorda ja meetmeid, et vältida rikkumisi ning karistada nende eest ja saada vajaduse korral tagasi rikkumiste tõttu kaotatud vahendid.

2. Komisjon võib teha kõikvõimalikku vajalikku kontrolli, et tagada nende tingimuste ja ülesannete täitmine, mis käesoleva otsusega on pandud liikmesriikidele, ja liikmesriigid abistavad komisjoni poolt määratud esindajaid.

Artikkel 8

1. Aruandes, mille komisjon koostab 31. detsembriks 2003 vastavalt määruse (EÜ) nr 1543/2000 artikli 10 lõikele 2, tuleb analüüsida ka tehtud töö kulu ja tulu suhet.

2. Lõikes 1 nimetatud aruande alusel uurib komisjon, kas käesolevat otsust on vaja muuta või selle rakendamist parendada, ja teeb vajaduse korral nõukogule ettepaneku.

II JAOTIS

Uuringud ja katseprojektid

Artikkel 9

1. Komisjon võib korraldada uuringuid ja katseprojekte.

2. Võimalike tegevusalade hulka kuuluvad:

a) metodoloogilised uuringud ja projektid, mis on suunatud määruse (EÜ) nr 1543/2000 artiklis 1 nimetatud andmete kogumise meetodite tõhustamisele ja standardiseerimisele;

b) uurimuslikud andmekogumisprojektid määruse (EÜ) nr 1543/2000 artikli 10 lõikes 3 nimetatud valdkondades;

c) majanduslikud ja biomajanduslikud analüüsid ning simulatsioonid seoses ühise kalanduspoliitika alusel kavandatavate otsustega ja ühise kalanduspoliitika mõju hindamisega;

d) püügitehnikate selektiivsus ning sidemete uurimine püügimahu, püügikoormuse ja suremuse vahel igas püügipiirkonnas;

e) ühise kalanduspoliitika rakendamise parendamine, eriti kulutasuvuse osas;

f) sidemete hindamine ja kontrollimine kalastustegevuse ning akvakultuuri ja vee-ökosüsteemide vahel.

3. Katseprojektid ja uuringud ei tohi hõlmata meetmeid, mis on:

a) abikõlblikud vastavalt Euroopa teadusuuringute raamprogrammile;

b) reguleeritud käesoleva otsuse I jaotisega;

c) reguleeritud struktuurifondide üldsätteid käsitleva nõukogu 21. juuni 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1260/1999 ([1]) artiklitega 21 ja 22.

4. Komisjon avaldab igal aastal uuringute ja katseprojektide eelistatud teemade nimekirja.

5. Ühenduse rahaline toetus uuringutele ja katseprojektidele ei ületa:

a) projektikonkursi järel läbiviidud meetmete korral 50 % abikõlblikust kogumaksumusest. Ülikoolid ja avalikud uurimisasutused, millelt nende asukohamaa õiguse alusel nõutakse piirkulude kandmist, võivad esitada ettepanekuid kuni 100 % kohta projekti täideviimisel tekkivatest piirkuludest;

b) 100 % abikõlblikest kuludest, mis tekivad uuringute ja katseprojektide täideviimisest komisjoni algatusel muu menetluse kui projektikonkursi tulemusel.

([1]) EÜT L 161, 26.6.1999, lk 1.

6. Kõigi uuringute ja katseprojektide rahastamine, mis toimub lõike 2 punktide c–f alusel, ei tohi ületada 15 % iga-aastastest eraldistest, mis on määratud käesoleva otsuse alusel rahastatavatele meetmetele.

III JAOTIS

Üldsätted

Artikkel 10

Komisjoni algatusel võib artikli 1 lõikes 2 nimetatud ajavahemikul samuti rahastada:

1. komisjonile ja meetme soodustuse saajale vastastikku kasuliku tehnilise ja haldusabi kulusid, mis jäävad väljapoole käsilolevate avaliku teenistuse ülesannete valdkonda ning on seotud I ja II jaotises nimetatud programmide ja projektide identifitseerimise, ettevalmistuse, haldamise, seire, auditi ja kontrolliga,

2. I ja II jaotistes nimetatud siseriiklike programmide, uuringute ja katseprojektide kaudu saavutatud tulemuste levitamise kulusid.

Artikkel 11

Käesoleva otsuse rakendamiseks vajalikud meetmed, mis on eelkõige seotud artiklis 4 nimetatud küsimustega, võetakse vastu artikli 12 lõikes 2 osutatud korras.

Artikkel 12

1. Komisjoni abistab määruse (EMÜ) nr 3760/92 artikli 17 kohaselt moodustatud kalanduse ja akvakultuuri korralduskomitee, edaspidi "komitee".

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõikes 3 ettenähtud tähtajaks kehtestatakse üks kuu.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 13

Käesolevat otsust kohaldatakse alates 22. juulist 2000.

Artikkel 14

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Luxembourg, 29. juuni 2000

Nõukogu nimel

eesistuja

M. ARCANJO

LISA

Ühenduse prog-rammide alusel abikõlblikud kulud

Piiramata lõiget 4 koosnevad abikõlblikud kulud ainult kuludest, mida soodustuse saaja ning selles osalejad tegelikult kannavad projekti alguskuupäeva ja selle lõppkuupäeva vahel ning mis on töö tegemiseks vajalikud. Abikõlblikud kulud võivad hõlmata kõiki või osa järgmistest:

— tööjõukulud

— sõidukulud

— püsikaubad

— tarbekaubad ja tarned

— laevad

— arvutikulud

— alltöövõtjad/väline abi ja muud kulud.

1. Tööjõukulud

1.1. Tööjõukulud ainult aja eest, mille teaduslik või tehniline personal tegelikult projektile kulutab.

1.2. Tööjõukulud jagatakse vastavalt tegelikult projektile kulutatud tööajale ning nende arvutamisel viidatakse:

— tegelikele tööjõukuludele (palgad, sotsiaalkulud, sotsiaalkindlustuse ja pensionimaksed) või

— keskmistele tööjõukuludele vastavalt kõnealuse soodustuse saaja või selles osaleja tavale, kui keskmised kulud ei erine oluliselt tegelikest tööjõukuludest.

1.3. Programmiga hõlmatud ja sellele kulutatud töötajate aeg peab täielikult kajastuma dokumentides (töötunnilehed) ja seda peab vähemalt kord kuus tõestama programmi eest vastutav isik või mõni muu programmiga tegelev pädev juhtkonna liige.

2. Sõidukulud

2.1. Sõidukulud jagatakse soodustuse saajate või selles osalejate vahel vastavalt siseriiklikele eeskirjadele; reisideks väljaspool ühendust on nõutav komisjoni eelnev nõusolek.

3. Püsikaubad

3.1. Kulud püsikaupadele käsitlevad oste või toodangut pärast programmi tegeliku alguse kuupäeva või eelnenud kuue kuu jooksul ja

— nende eeldatav eluiga ei ole lühem kui programmile vastava töö kestus,

— need kantakse kõnealuse koordinaatori või osaleja püsikaupade nimistusse või

— neid loetakse varadeks vastavalt kõnealuse soodustuse saaja või selles osaleja raamatupidamismeetoditele, -eeskirjadele ja-põhimõtetele.

3.2. Abikõlblike kulude arvutamise eesmärgil loetakse püsikaupade eeldatavaks elueaks 36 kuud arvutiseadmete puhul, mille väärtus ei ületa 10 000 eurot, ja 60 kuud muude kaupade puhul. Abikõlblik summa sõltub kaupade eeldatavast elueast seoses programmi kestusega tingimusel, et selle summa arvutamiseks kasutatav ajavahemik algab programmi tegeliku alguse kuupäeval või kaupade ostmise kuupäeval, kui see toimub pärast alguse kuupäeva, ning lõpeb pärast programmi lõpetamist. Samuti tuleks arvesse võtta kaupade kasutamist sellel ajavahemikul.

3.3. Iga püsikauba ostu kohta tuleb tulude ja kulude kalkulatsioonile lisada arve tõendatud koopia ning edastada komisjonile.

4. Tarbekaubad ja tarned

4.1. Kulud tarbetoormele kõigi kaupade ja seadmete ostmiseks, tootmiseks, remondiks või kasutamiseks, mille:

— eeldatav eluiga on lühem kui programmile vastava töö kestus ja

— mida ei kanta kõnealuse soodustuse saaja või selles osaleja püsikaupade nimistusse või

— mida ei loeta varadeks vastavalt kõnealuse koordinaatori või osaleja raamatupidamismeetoditele, -eeskirjadele ja-põhimõtetele.

5. Laevad

Merel toimuvate teadusuuringute korral, kaasa arvatud prahitud laevadega, on abikõlblikud ainult rendikulud ja muud tegevuskulud. Arve tõendatud koopia tuleb lisada tulude ja kulude kalkulatsioonile ning edastada komisjonile.

6. Arvutikulud

6.1. Andmebaaside haldus- ja kasutustarkvara loomise ja liikmesriikidele tarnimise kulud.

7. Alltöövõtjad/väline abi ja muud kulud.

7.1. Alltöövõtjate/välise abiga (standard- ja mitteuenduslikud teenused, mida osutatakse soodustuse kasutajatele või selles osalejatele, kes ei saa neid ise osutada) seotud või kõiki muid täiendavaid või ettenägemata kulusid, mis ei kuulu ühessegi eespool nimetatud kategooriasse, võib lisada prog-rammile ainult komisjoni eelneval nõusolekul.

7.2. Kui ühenduseväliste riikide panus ühenduse programmide täideviimiseks on vajalik või soovitav, võivad nad komisjoni kirjaliku nõusoleku korral osaleda siseriiklikus programmis alltöövõtjatena.

8. Lubamatud kulud

8.1. Järgmisi kulusid ei loeta abikõlblikeks ja neid ei tohi otseselt ega kaudselt sisse nõuda komisjonilt:

— kasumimarginaalid

— kulud luksuskaupadele

— jaotus-, turustus- ja reklaamikulud toodete ja äritegevuste edendamiseks

— varud

— kapitaliinvesteeringute intressid või tulud

— halvad laenud

— esinduskulud, mida komisjon ei pea rangelt hädavajalikuks projektile vastava töö tegemiseks

— kõik kolmanda osapoole rahastatud muude projektide kulud

— kõik projekti alusel tehtud töö tulemuste kaitsmise kulud

— kaudsed kulud, nagu näiteks haldus, abipersonal, kontoritarbed, infrastruktuur, kaubad ja teenused

— käibemaks ja muud tagastatava lõivu, maksu või koormise tüübid, mis ühel või teisel viisil hüvitatakse või tasaarvestatakse.